Lietas Nr. 11096094712
Lietas arhīva Nr. K28-0512-13/11

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2013.gada 2.decembrī

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa

tiesnese A.Orniņa

piedaloties prokuroram A.Usam

zvērinātai advokātei I.Aksenokai

2013.gada 2.decembrī pasludināja spriedumu atklātā tiesas sēdē izskatītajā krimināllietā, kurā

/pers. A/ (personas kods /personas kods/)

apsūdzēts Krimināllikuma 116.pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Tiesa tiesas sēdē

k o n s t a t ē j a:

/pers. A/ izdarīja tīšu smagu miesas bojājumu, kas viņa neuzmanības dēļ bija par iemeslu cietušā nāvei.

Noziedzīgais nodarījums izdarīts šādos apstākļos:

/pers. A/ 2012.gada 14.aprīlī laikā no plkst.19.00 līdz 20.27, laikā ko izmeklēšanā precīzi nenoskaidrot nav izdevies, būdams alkohola ietekmē, atrodoties savā dzīvesvietā /adrese/, strīda laikā ar savu paziņu /pers. B/, tīši, ar nazi vienu reizi iedūra /pers. B/ krūšu kurvī, ievainojot sirds somiņu un labo sirds kambari.

/pers. A/ tīšu darbību rezultātā /pers. B/ tika nodarīti smagi, dzīvībai bīstami miesas bojājumi, no kuriem /pers. B/ notikuma vietā nomira.

Ar šādām savām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu.

Pirmstiesas izmeklēšanā /pers. A/ darbības kvalificētas pēc Krimināllikuma 116.panta, proti, par to, ka viņš izdarīja citas personas tīšu prettiesisku nonāvēšanu (slepkavību).

Noskaidrojot apsūdzētā attieksmi pret apsūdzību, apsūdzētais /pers. A/ sevi par vainīgu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina daļēji un izmantoja Kriminālprocesa likuma 503.panta trešajā daļā paredzētās tiesības, savu liecību par izvirzītās apsūdzības būtību un notikuma faktiskajiem apstākļiem, pēc tās nolasīšanas, iesniedza rakstveidā, jo apsūdzētajam sakarā ar kakla operāciju ir liegta runas spēja.

No sniegtās liecības izriet, ka apsūdzētais nogalināto /pers. B/ pazinis 20 gadus, kopā dzīvojuši un strādājuši, nogalināt viņu nav vēlējies, un tam arī nav bijis iemesls, nesaprot kā tas noticis. Agrāk ir strīdējušies, bet tikai vārdiski. Tajā dienā abi bijuši piedzērušies. Pieci cilvēki izdzēruši kādas piecas degvīna pudeles. Teicis, lai /pers. B/ izguļas un pagrūdis uz dīvāna pusi, tad devies ārā no istabas, bet /pers. B/ saķēris viņu aiz kakla, nevarējis paelpot, mēģinājis izrauties, abi uzkrituši uz galda, tad rokā trāpījies nazis, nostājušies kājās, tad izdarījis dūrienu, domājis, ka trāpīs rokā. /pers. B/ nav laidis viņu vaļā, bet pēc tam nokritis uz dīvāna. Atzīst, ka /pers. B/ nodūris pašaizsardzības laikā, jo uzskatījis, ka viņa dzīvībai pastāv reāli draudi. Ar nazi gribējis tikai pabaidīt, lai atlaiž vaļā. Saprot, ka uzreiz vajadzēja izsaukt mediķus un policiju, bet nobijies un aizbēdzis no notikuma vietas. Baidījies nokļūt cietumā. Ļoti nožēlo notikušo.

No Kriminālprocesa likuma 23.panta, kas ir kriminālprocesa pamatprincips, izriet, ka tiesas spriešanā ietilpst ne tikai personas atzīšana par vainīgu vai attaisnošana celtajā apsūdzībā, bet arī personas atzīšanā par vainīgu vai attaisnošana noziedzīgā nodarījumā, izskatot un izlemjot celtās apsūdzības pamatotību. Tas nozīmē, ka arī tiesa var grozīt celto apsūdzību, ievērojot kriminālprocesa pamatprincipus, tostarp apsūdzētā tiesības uz aizstāvību, lai panāktu kriminālprocesa attiecību taisnīgu noregulējumu.

Tiesa noklausoties prokurora viedokli, apsūdzētā, apsūdzētā aizstāvja un liecinieku liecības tiesas sēdē, pārbaudot, novērtējot un

izvērtējot lietas materiālus kopumā un savstarpējā saistībā, uzskata, ka valsts apsūdzības uzturētāja norādītie un tiesas izmeklēšanā pārbaudītie pierādījumi nesatur ziņas, kuras apstiprinātu /pers. A/ vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 116.panta. Konstatētais apstākļu kopums tiesai rada saprātīgas šaubas par pareizu /pers. A/ noziedzīgā nodarījuma juridisko kvalifikāciju pēc Krimināllikuma 116.panta. Vienlaicīgi tiesa atzīst, ka /pers. A/ darbībās nav saskatāmi aizstāvības norādītie apstākļi, kas izslēgtu /pers. A/ kriminālatbildību, jo /pers. A/ darbības kvalificējamas pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas.

Tiesa savu viedokli pamato ar tiesas izmeklēšanā pārbaudītiem un tālāk izklāstītiem pierādījumiem un to novērtējumu.

Tiesa atzīst par pierādītu un lietā nav strīda par to, ka 2012.gada 14.aprīlī laikā no plkst.19.00 līdz 20.27, /pers. A/ būdams alkohola ietekmē, atrodoties savā dzīvesvietā /adrese/, ar nazi vienu reizi iedūra /pers. B/ krūšu kurvī, kā rezultātā tika nodarīti smagi, dzīvībai bīstami miesas bojājumi, no kuriem /pers. B/ notikuma vietā nomira, ko apstiprina /pers. A/ daļēja savas vainas atzīšana un tiesas izmeklēšanā sniegtā liecība par to, ka apsūdzībā norādītajā laikā un vietā /pers. B/ iedūris ar nazi un 2012.gada 15.novembra /pers. A/ liecību pārbaudi uz vietas, kuras laikā /pers. A/ izmeklēšanas grupai norādījis notikuma vietu /adrese/ mājas dzīvokli nr.24., norādījis uz istabu un tajā esošo dīvānu uz kura tika atrasts /pers. B/ līķis. Norādījis uz galdu blakus dīvānam, no kura paņēmis nazi, ar kuru vienu reizi iesitis /pers. B/ sirds rajonā. Vienlaicīgi norādījis starp virtuvi un istabu esošo slieksni, kur atradies maiss ar nododamiem metāliem, kurā pirms došanās prom, izmetis nazi (2.sējuma 34.-35.lapa). Šādas /pers. A/ liecības apstiprinās arī ar:

- Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta Operatīvās vadības pārvaldes Centrālā sakaru punkta sniegto informāciju par to, ka 2012.gada 14.aprīlī plkst.20.27 saņemts zvans no tālruņa numura/numurs/ par to ka /adrese/ atrodas vīrietis, kurš ir bez samaņas (1.sējuma 148.-152.lapa);

- Neatliekamās medicīniskās palīdzības izsaukuma kartē norādītajām ziņām par to, ka brigāde notikuma vietā /adrese/ ieradusies plkst.20.31., kur konstatējusi vīrieša līķi. No minētās adreses devušies projām plkst.20.44, ķermenis atstāts ar /pers. C/ (1.sējuma 154.-155.lapa). Neatliekamās medicīniskās palīdzības izsaukuma pavadlapā norādīts, ka /pers. B/ nāve iestājusies līdz neatliekamās medicīniskās palīdzības brigādes ierašanās laikam plkst.20.31. (1.sējums 12.lietas lapa);

- 2012.gada 14.aprīlī VP RRP Rīgas Kurzemes iecirkņa Rīgas Bolderājas iecirkņa Kriminālpolicijas grupas vecākā inspektora virsleitnanta /pers. F/ ziņojumā norādīto par to, ka 2012.gada 14.aprīlī plkst.20.45 no VP RRP Rīgas Kurzemes iecirkņa dežūrdaļas tika saņemta informācija par to, ka pēc adreses /adrese A/, atrasts /pers. B/ līķis (1.sējuma 8.lapa);

- 2012.gada 14.aprīlī plkst.21./adrese//adrese/, veiktās dzīvokļa apskates protokolā konstatēto, ka vienā no istabām gultā uz muguras guļ vīrieša līķis, kuram krūšu kurvja kreisajā pusē sānu rajonā ir redzama brūce apmēram 2 cm, blakus brūcei uzlīmēts leikoplasts 4x3 cm, brūce atrodas apmēram 140 cm attālumā no pēdu apakšējām virsmām uz krūšu kurvja priekšējās virsmas un apmēram 166 cm pa kreisi no krūšu kurvja priekšējās viduslīnijas, brūce ir 1,5 cm gara (..) (1.sējums 9.-10.lapa).

Miesas bojājumu esamība, to lokalizācija ir pierādīta ar eksperta atzinuma Nr.374 slēdzienu par to, ka /pers. B/ nāve iestājusies 2012.gada 14.aprīlī no durti-griezta krūškurvja priekšsienas caurejoša bojājuma ar sirds somiņas un labā sirdskambara ievainojumu, kā rezultātā attīstījās sirds somiņas tamponāde, vaļējs hemopneimotorakss (asins un gaisa uzkrāšanās kreisā pleiras dobumā) un iekšējo orgānu mazasinība. Konstatētie bojājumi – durti-grieztā brūce krūšu kurvī varēja rasties duroši-griezošu naža veida priekšmeta, kura asmenim bija izteikta smaile, viena asa griezoša mala un taisnstūrveidīgas formas, aptuveni 0,1-0,15 cm bieza muguriņa ar izteiktām šķautnēm iedarbības rezultātā. No brūces garuma var secināt, ka vislielākā cietušā ķermenī iegremdētā asmens daļa bija 1,9+-0,2 cm plata. Līķa asinīs konstatēts 3,78 ‰, urīnā – 4,60‰ etilspirta (..), konstatētā alkohola koncentrācija, attiecinot uz dzīvām personām, orientējoši atbilst smaga alkohola intoksikācijai (1.sējuma 15.-17.lapa);

Eksperts/pers. G/ atbildot uz nopratināšanā uzdotajiem jautājumiem saistībā ar savu sniegto atzinumu, norādījis, ka ekspertīzē konstatētais miesas bojājums varēja rasties neilgi pirms nāves iestāšanās, līdz 10 minūtēm. Nevar izslēgt, ka pēc miesas bojājuma iegūšanas, cietušais varēja īslaicīgi veikt ierobežojoša apjoma darbības – patstāvīgi pārvietoties nelielā attālumā, ievainojums nav izraisījis lielu ārējo asiņošanu. Durti-grieztais ievainojums ir radies ar naža veida priekšmeta asmens iedarbībām, kura platums ir aptuveni 1,5-1,6 centimetri. Cīņas un pašaizsardzības pēdas uz līķa nav konstatētas. Uz līķa labās rokas plaukstas ir konstatētas apkaltušas asins pēdas, kas ir izņemtas, kā arī izņemti nagi ar zemnagu saturu no roku pirkstiem un matu paraugi no 5 galvas rajoniem (1.sējuma 19.lietas lapa).

Saskaņā ar Krimināllikuma 1.pantu, pie kriminālatbildības saucama un sodāma tikai tāda persona, kura ir vainīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, tas ir, kura ar nodomu (tīši) vai aiz neuzmanības izdarījusi Krimināllikumā paredzētu nodarījumu, kam ir visas noziedzīga nodarījuma sastāva pazīmes.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 124.panta otro daļu, kriminālprocesā pierādāma noziedzīga nodarījuma sastāva esamība vai neesamība, kā arī citi Krimināllikumā un šajā likumā paredzētie apstākļi, kuriem ir nozīme konkrēto krimināltiesisko attiecību taisnīgā noregulējumā.

Katra noziedzīga nodarījuma sastāvu veido objektīvo un subjektīvo pazīmju kopums, kurš ir vispusīgi izvērtējams noziedzīga nodarījuma kvalifikācijas procesā, ņemot vērā to ciešo saistību un savstarpējo atkarību. Noziedzīgā nodarījuma objektīvā puse, proti, personas uzvedības ārējā izpausme, kas var radīt vai rada izmaiņas ārējā pasaulē, ir izvērtējama ciešā kopsakarībā ar nodarījuma subjektīvo pusi - tiem iekšējiem psiholoģiskajiem procesiem, kas noris personas apziņā, kad viņa izdara noziedzīgu nodarījumu, jo Krimināllikuma 8.panta otrajā daļā noteikts, ka, nosakot noziedzīgo nodarījumu izdarījušās personas vainas formu, jākonstatē šīs personas psihiskā attieksme pret noziedzīgā nodarījuma objektīvajām pazīmēm.

Apsūdzētais /pers. A/ atzīst, ka cietušajam ir nodarījis apsūdzībā minētos miesas bojājumus, bet nodarījis tos, aizstāvoties pret cietušā uzbrukumu, nogalināt nav gribējis, līdz ar to lietā ir strīds par miesas bojājumu nodarīšanas iemeslu un motīviem.

Tiesas izmeklēšanā **lieciniece /pers. H/** liecināja, ka dzīvojusi kopā ar /pers. B/ 10 gadus, tagad ir attiecības ar /pers. I/. /pers. A/ bijušas attiecība sr /pers. C/. /pers. B/bijis mierīga rakstura cilvēks, bet kad iedzēris mēdza aizsvilties. Notikuma laikā dzīvoklī dzīvojis tā īpašnieks /pers. J/, /pers. B/, /pers. I/, /pers. K/ un /pers. C/. /pers. L/ lietojis alkoholu, bet agresīvs nekad nav bijis. /pers. B/ un /pers.

A/ starpā mēdza būt strīdi, bet nekad nebija kāvušies. /pers. A/ aizrādījis /pers. B/, lai tik daudz nedzer. Notikuma dienā tajā dzīvoklī nav bijusi. Policija aizturējusi pie veikala ap plkst.21.00-22.00. /pers. A/ tajā vakarā nav redzējusi, bet redzējusi /pers. M/.

Tiesas izmeklēšanā **lieciniece /pers. C/** liecināja, ka kādu laiku dzīvojusi kopā ar /pers. A/. Notikuma dienas rītā, bijusi dzīvoklī /adrese/, kur kopā ar /pers. J/, /pers. I/, /pers. A/ un /pers. B/ lietojuši alkoholu. Vienā no istabām bijis troksnis, kam nav pievērsusi uzmanību, jo skatījusies televizoru. Pēc tam, kad /pers. B/ aizskrējis uz citu istabu, /pers. A/ teicis, ka sastrīdējies ar /pers. B/, bet par ko tieši nezinot, jo bijis dzērumā. Izsaukusi ātro palīdzību, ārsti teikuši, ka /pers. B/ ir miris un viņi aizvesti uz policijas iecirkni. Tieši, kas noticis, nav redzējusi. Visi, kas atradās dzīvoklī, bijuši alkohola reibumā. Nekāda noruna nav bijusi, /pers. A/ gribējis pats atzīties. /pers. L/ pēc rakstura ir mierīgs cilvēks.

Tiesas izmeklēšanā **lieciniece /pers. N/** liecināja, ka dzīvo mājā /adrese/. Notikuma dienas rītā kaimiņi strīdējušies. Atnācis /pers.I/, kurš raudājis un stāstījis, kā nogalināts /pers. B/ nav teicis, kurš to izdarījis, runājis vispārīgi. /pers. L/ nekad neko sliktu nav izdarījis.

Tiesas izmeklēšanā **lieciniece /pers. P/** liecināja, ka tajā dienā bijusi /adrese/, bet pa dienu jau aizgājusi mājās. Atskrējis /pers.I/, kurš bijis panikā un bļāvis, ka /pers. B/ir nomiris. /pers. B/ bijis mierīgs, strīdējies tikai ar vārdiem, fiziski nekad spēku nav pielietojis, pirmais strīdus nekad neuzsāka. Par apsūdzēto neko pateikt nevar, nav kontaktējusies.

Lieciniece **/pers. S/** tiesas izmeklēšanā liecināja, ka /pers. L/ ir kaimiņš. /pers. I/ teicis, ka notikusi slepkavība, tajā brīdī neviens nav zinājis, kurš ir vainīgs, tagad zina, ka vainīgs ir /pers. A/. Pēdējo reizi /pers. B/ redzējusi tajā dienā pa plkst.18.00. /pers. B/ pēc dabas bijis mierīgs, arī par apsūdzēto neko sliktu nevar pateikt.

Lieciniece **/pers. T/** tiesas izmeklēšanā liecināja, ka apsūdzēto nepazīst, pieļāva, ka kādreiz ir redzējusi, bet nav sarunājusies. Par lietas apstākļiem neko nevar pateikt. Dzīvo /adrese B/, kaimiņi teikuši, ka notikusi slepkavība. Dienas laikā ir bijusi dzīvoklī, kur notika slepkavība. kaimiņi bijuši alkohola reibumā, bet /pers. B/ nebija piedzēries.

Liecinieks **/pers. I/** tiesas izmeklēšanā liecināja, ka apsūdzētais /pers. A/ ir viņa draugs jau 15 gadus. Pēdējo reizi apsūdzēto un /pers. B/ redzējis tas dienas rītā, kopā lietojuši alkoholiskos dzērienu, izdzēruši pāris pudeles, pēc tam aizgājis pastaigāties. /pers. A/ tajā dienā no rīta gribēja braukt pie mātes, pēc plkst.12.00 vairāk viņu nav redzējis. Kad vakarā atgriezies dzīvoklī, /pers. B/ jau bija miris, nav redzējis kā tas noticis. Otrā istabā atradās arī /pers. C/ un /pers. J/, kurš gulējis. Vēlāk /pers. A/ viņam atzinies, ka nogalinājis /pers. B/ un aizgājis atzīties uz policiju. Ne apsūdzētais ne /pers. B/ pēc rakstura nav bijuši agresīvi. Visi kopā dzīvojuši un strādājuši, starp apsūdzēto un cietušo nekādus konfliktus pirms tam nav redzējis.

Liecinieks **/pers. J/** tiesas izmeklēšanā liecināja, ka dzīvo /adrese C/. /pers. A/ ir viņa paziņa. Dzirdējis, ka /pers. A/ un /pers. M/ sastrīdējušies un /pers. A/ nodūris /pers. B/ ar nazi. /pers. B/ un /pers. C/ nākuši ciemos, dažreiz palikuši pa nakti. Tajā dienā no rīta pasēdējuši, izdzēruši pudeli degvīna, pēc tam gājis gulēt, pamodies, kad atbraukusi neatliekamā medicīniskā palīdzība. Nekādus strīdus nav dzirdējis, viens pats gulējis citā istabā. Neatceras cik ilgi /pers. A/ pie viņa dzīvo, pēc rakstura bijis mierīgs, konflikti nav bijuši.

Tiesa tiesas izmeklēšanā saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta ceturto daļu, nolasītas liecinieces **/pers. U/** pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības, kurās liecinājusi, ka nogalināto zinājusi vizuāli, viņš bieži nesis tukšo taru uz veikalu, kurā strādā par apkopēju. 2012.gada 14.aprīlī viņš veikalā nav bijis un tajā dienā no plkst.9.99 līdz 13.00 ne veikalā ne uz ielas kautiņš nav bijis. No policijas darbiniekiem uzzinājusi, ka viņu sauc /pers. B/. 2012.gada 16. vai 17.aprīlī Andrejs atnesis uz veikalu tukšo taru un stāstījis, ka nogalinātais gājis uz veikalu pēc cigaretēm, un kad atnācis uz mājām /adrese/, /pers.I/ un /pers.C/ apstrādājuši brūci, kuru paši ieraudzījuši, jo uz apģērba bija asins, izsaukuši ātro palīdzību, bet nav to sagaidījuši (1.sējums lietas lapa 56.).

No minētajām liecībām izriet, ka neviens no šiem lieciniekiem nav /pers. A/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma aculiecinieks, viņi ir liecinājuši par apstākļiem, kas notikuši pirms un pēc noziedzīgā nodarījuma, kā arī par apsūdzēto raksturu un viņu savstarpējām attiecībām, no kā secināms, ka cietušais un apsūdzētais, kā arī liecinieces /pers. C/, /pers. S/, /pers. I/ 2012.gada 14.apriļa rītā lietojuši alkoholiskos dzērienus, neviens no lieciniekiem apsūdzētā un cietušā strīdu nav ne redzējis, ne dzirdējis, tomēr tas vien neliecina par to, ka šāds strīds nav bijis un tiesai nav pamat apšaubīt, ka /pers. A/ miesas bojājumus izdarījis tieši strīda laikā, kā to norāda pats apsūdzētais.

Tiesa atzīst, ka šajā gadījumā cietušajam /pers. B/ miesas bojājumu nodarīšanas mehānisms un lokalizācija, proti, ar nazi izdarītais dūriens krūšu kurvī, ievainojot sirds somiņu un labo sirds kambari, kā rezultātā iestājās cietušā nāve, objektīvi neizslēdz tīšu vēršanos pret cietušā dzīvību, kā tas ir inkriminēts celtajā apsūdzībā, bez tam tīša nonāvēšana iespējama ne tikai ar tiešu nodomu, kad vainīgais vēlas cietušā nāves iestāšanos, bet arī ar netiešu nodomu, kad nāves iestāšanās tiek apzināti pieļauta vai vainīgais ir vienaldzīgs pret to, kādas sekas viņa pielietotās vardarbības rezultātā iestāsies, tomēr slepkavība, kas izdarīta ar netiešu nodomu, ir norobežojama no Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā paredzētā nozieguma, ko veido smaga miesas bojājuma tīša nodarīšana, kas vainīgā neuzmanības dēļ (noziedzīga pašpaļāvība vai noziedzīga nevērība) bijis par iemeslu cietušā nāvei. Turklāt nodalot slepkavību ar netiešu nodomu no Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā paredzētā nozieguma, kad vainīgā neuzmanība pret cietušā nāvi izpaudusies kā noziedzīga pašpaļāvība, jāņem vērā, ka abos gadījumos nodoma intelektuālais moments sakrīt, jo vainīgais paredz nāves iestāšanos, taču ar to atšķirību, ka netieša nodoma gadījumā tiek paredzēta konkrētu nāves seku iestāšanās iespēja, proti, tīši nodarot smagu miesas bojājumu un apzinoties tā bīstamību dzīvībai, vainīgais paredz nāves seku iestāšanos tieši šajā situācijā un šajos apstākļos (intelektuālais moments) un apzināti pieļauj šādas sekas, piekrīt tām vai ir vienaldzīgs pret tām (gribas moments).

Savukārt noziedzīgas pašpaļāvības gadījumā šādu seku iestāšanās iespēja tiek paredzēta tikai abstrakti, vainīgajam apzinoties, ka pielietotās vardarbības rezultātā vispār var iestāties cilvēka nāve, taču viņš paļaujas uz kādiem apstākļiem, cer bez pietiekama pamata, ka konkrētajā gadījumā nāve neiestāsies vai tās iestāšanos varēs novērst; noziedzīga nevērība pret nāves iestāšanos Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā ietvertajā sastāvā izslēdz konkretizētu nodomu attiecībā pret nodarāmā miesas bojājuma bīstamību dzīvībai, proti, vainīgais paredz, ka viņa rīcības rezultātā var tikt nodarīts smags miesas bojājums, bet neparedz, ka tas būs bīstams dzīvībai, tas ir, tāds, kas var izraisīt cilvēka nāvi; uz vainīgā nodomu, nevis neuzmanību attiecībā uz nāvi, var liecināt šādas kopīgas iezīmes, kas vērojamas personas rīcībā, izdarot slepkavību: vainīgā darbību virzība uz cietušā dzīvībai svarīgu funkciju

traucēšanu vai bojājumu nodarīšanu dzīvībai svarīgiem orgāniem, tādu rīku vai līdzekļu izmantošana, ar kuriem var tikt izraisīta cilvēka nāve, vainīgā darbību intensitāte, kas pietiekama, lai radītu dzīvībai svarīgu orgānu bojājumus vai funkciju traucējumus (Augstākās tiesas Tiesu prakses apkopojums krimināllietās par slepkavībām 2009/2010).

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāts 2003.gada tiesu prakses pakopojumā „Tiesu prakse krimināllietās par noziedzīgiem nodarījumiem, kas saistīti ar tīšu smagu miesas bojājumu izdarīšanu" atzinis, ka gadījumos, kad nodarījuma apstākļi var norādīt kā uz Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, tā arī uz slepkavību, pareiza nodarījuma kvalifikācija ir atkarīga tikai no vainīgā psihiskās attieksmes izvērtēšanas pret cietušā nāvi.

Ņemot vērā iepriekš norādīto, tiesa uzskata, ka /pers. A/ noziedzīgā nodarījumapareizas kvalifikācijas izvērtēšanai ir nepieciešama noziedzīgā nodarījuma subjektīvās puses analīze, kas veicama gan pēc tām objektīvām nodarījuma pazīmēm, kas ļauj spriest par nodomu vai neuzmanību, gan apsūdzētā psihiskās attieksmes pret cietušā nāvi, kas tiesas ieskatā pirmstiesas izmeklēšanā nav veikta.

Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāvā likumdevējs ir ietvēris divu veidu kaitējumu personai - smagu miesas bojājumu nodarīšanu un kā tā rezultātu - cietušā nāvi, kā arī dažādu vainīgā psihisku attieksmi pret šīm sekām - tiešu vai netiešu nodomu pret miesas bojājumu nodarīšanu un neuzmanību pret nāves iestāšanos, kas var izpausties kā noziedzīga pašpaļāvība vai noziedzīga nevērība. Starp personas nodarījumu un sekām, kas iestājušās tā rezultātā, ir jākonstatē cēloņsakarība, pie tam, atklājot, pirmkārt, saistību starp vainīgā rīcību kā cēloni, un smagu miesas bojājumu nodarīšanu kā sekām; otrkārt, cēloņsakarību starp smaga miesas bojājuma nodarīšanu un cietušā nāvi, un, treškārt, cēloņsakarību starp tīši nodarīto smago miesas bojājumu un cietušā nāvi, jo atbilstoši noziedzīgā nodarījuma sastāva konstrukcijai pirmās kaitīgās sekas ir cēlonis otrajām kaitīgajām sekām, pirmās sekas nosaka otro seku iestāšanos.

Analizējot noziedzīgā nodarījuma subjektīvo pusi, tiesa uzskata, ka /pers. A/ darbības izdarījis tīši, bet ar netiešu nodomu, jo /pers. A/apzinājās savas darbības raksturu, ir paredzējis cēloņsakarību starp savu rīcību un tā smagā miesas bojājuma nodarīšanu, kas faktiski bijis par iemeslu cietušā nāvei. Tiesa atzīst, ka cietušā nāve ir iestājusies vainīgā neuzmanības dēļ, jo nav pierādīts, ka viņš šādas sekas ir vēlējies, taču pēc nodarījuma apstākļiem, iedurot ar nazi ķermeņa daļā, kur atrodas dzīvībai svarīgs orgāns - sirds, vajadzēja un varēja paredzēt, ka šādas traumatiskas savainošanas rezultātā var izraisīt cilvēka nāvi, līdz ar to /pers. A/ attieksme pret cietušās nāvi izpaudās noziedzīgas nevērības veidā.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētā darbības nevar kvalificēt kā nepieciešamo aizstāvēšanos, jo lietā nav gūti objektīvi pierādījumi tam, ka cietušais būtu uzbrucis apsūdzētajam. Apsūdzētajam nav konstatēti nekādi miesas bojājumi, kā lietā nav konstatēts neviens Krimināllikuma 28.pantā paredzētais apstāklis, kas izslēgtu kriminālatbildību. Aizstāves norādītais, ka viņas aizstāvamajam nebija nodoma ne ievainot, ne nogalināt cietušo, neizslēdz apsūdzētā kriminālatbildību, jo tiesa atzīst, ka /pers. A/ darbība – durot ar nazi, nepārprotami liecina par to, ka viņam bija nodoms ievainot cietušo, turklāt krimināltiesību teorijā norādīts, ka, ja apsūdzētā nodoms, nodarot miesas bojājumu, bijis nekonkrēts, taču tā rezultātā viņš ir izdarījis smagu miesas bojājumu un viņam jāatbild par faktiski nodarītajiem apstākļiem (*Krastiņš U. Liholaja V. Niedre A. Krimināllikuma zinātniski-praktiskais komentārs, Sevišķā daļa, firma „AFS", Rīga, 2003 – 213.lpp.).*

Tiesa novērtējot iegūtās ziņas par faktiem pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz tiesas izmeklēšanā vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, novērtējusi tos kā ticamus un pieļaujamus, attiecināmus uz konkrēto kriminālprocesu, kā arī pietiekamus, lai konstatētu pierādīšanas priekšmetā ietilpstošos juridiski nozīmīgos faktus, kas sastāda Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāvu.

Ņemot vērā visu iepriekš norādīto tiesa atzīst, ka izvērtēto apstākļu kopums un ar tiem saistītie fakti un palīgfakti izslēdz jebkādas šaubas par /pers. A/ vainu tīšu smagu miesas bojājumu izdarīšanā, kas viņa neuzmanības dēļ bija par iemeslu cietušā /pers. B/ nāvei un uzskata, ka /pers. A/ vaina ir pierādīta pilnībā, un viņa noziedzīgās darbības ir kvalificējamas pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas.

Par /pers. A/ personību noskaidrots, ka viņa agrākā sodāmība ir likumā noteiktajā kārtībā dzēsta, ir administratīvi sodīts (2.sējums 3.lapa), datu par psihiskiem traucējumiem nav, narkologa uzskaitē nesastāv (2.sējums 88., 89.lapa). Neprecējies, līdz apcietinājumam algotu darbu nestrādāja, apgādājamo personu nav, dzīvesvieta /adrese D/. 2013.gada 23.aprīļa Ambulatorās tiesu psihiatriskās ekspertīzes atzinumā Nr.191/2013 norādīts, ka noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdī /pers. A/ ar psihisku slimību nav slimojis, atzīstams par pieskaitāmu, ir bijusi alkohola atkarība, pašlaik atturība, ieteicama ārstēšanās pie narkologa (3.sējums 94.-97.lapa) /pers. A/ jau atrodoties ieslodzījuma vietā 2013.gada 14.augustā veikta operācija- Tracheostomia superior un Laryngectomia, kā rezultātā apsūdzētā pašreizējais veselības stāvoklis nepieļauj runas spēju 2.sēj. 125) .

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta piekto daļu, Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums klasificējams kā sevišķi smags noziegums.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu. Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu par atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē.

Ņemot vērā iepriekš spriedumā norādītos apstākļus, kas ietekmē piespriežamā soda veidu un mēru, kā arī apsūdzētā veselības stāvokli, tiesa atzīst, ka, lai sasniegtu soda mērķi, kas ir, aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, apsūdzētajam par izdarīto noziedzīgo nodarījumu nosakāms Krimināllikuma 125.panta trešās daļas soda sankcijā paredzētais brīvības atņemšanas sods.

/pers. A/ aizturēts 2012.gada 14.novembrī un 2012.gada 16.novembrī viņam piemērots drošības līdzeklis – apcietinājums (2.sējums 27., 47.-50., 55.-59., 101.,-102.lapa), kas saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu, ir ieskaitāms soda termiņā.

Ņemot vērā to, ka apsūdzētais pirmstiesas procesā lūdzis nodrošināt aizstāvja piedalīšanos tiesas sēdē, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu un 368.panta pirmo daļu, no /pers. A/ valsts ienākumos piedzenami 80 lati par zvērinātas advokātes I.Aksenokas sniegto juridisko palīdzību pirmās instances tiesā, kuru apmēru apliecina lietas materiāliem pievienotais paziņojums par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu kriminālprocesā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.pantu, nosakot galīgo rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem, tiesa atzīst, ka lietiskie pierādījumi: seši naži, aploksne ar nomazgājumiem, aploksne ar nagu nogriezumiem, asins paraugs, divi CD diski ir jāiznīcina.

Ņemot vērā iepriekš norādīto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 512., 520., 527.-529.pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

/pers. A/ (personas kods /personas kods/) atzīt par vainīgu Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) gadiem.

Soda izciešanu /pers. A/ skaitīt no 2013.gada 2.decembra un saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu, soda termiņā ieskaitīt apcietinājumu no aizturēšanas dienas 2012.gada 14.novembra līdz 2013.gada 2.decembrim.

Piemēroto drošības līdzekli - apcietinājumu, atcelt pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Piedzīt no /pers. A/ (personas kods /personas kods/) valsts ienākumos procesuālos izdevumus Ls 80,00 (astoņdesmit lati un 00 santīmi) apmērā, par juridiskās palīdzības sniegšanu pirmstiesas procesā un pirmās instances tiesā.

Noteikt 30 (trīsdesmit) dienu termiņu pēc sprieduma spēkā stāšanās, sprieduma labprātīgai izpildei daļā par procesuālo izdevumu samaksu.

Procesuālie izdevumi ieskaitāmi valsts budžetā: kontā Nr. LV68TREL1060001239300, saņēmējs NMR 90000050138, PVN reģ.Nr. LV90000050138, saņēmēja iestāde Valsts kase, BIC kods TRELLV22, iemaksas mērķis: spriedums krimināllietā Nr.11096094712.

Procesuālo izdevumu samaksas apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā.

Lietiskos pierādījumus: sešus nažus, aploksni ar nomazgājumiem, aploksni ar nagu nogriezumiem, asins paraugu, divus CD-R diskus – iznīcināt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas Kurzemes rajona tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena no 2013.gada 27.decembra.

Tiesnese (*personiskais paraksts*) A.Orniņa